

Ганчо залюлява, ове, ове! залюлява отлюлява, ове, ове! дващъ го люшна, трищъ го плюшна, ове, ове!“ Ч. 38. Трай, конѣ, скоро е Гергевденъ, (трева ще да израсте). Единъ Циганинъ така говорилъ на конь-тъ си, кога му ся свръшило зимска сѣно-то. *ib.* 232. Гергевденъ свѣтлы празникъ бѣше! На селище ся стор’ игроводъ Мало голѣмо тамъ ся берѣше Стекаль се бѣше весь народъ. *Гн.* 26. *Ср. са.* Перунъ, кошыра, отседамъ, зимница, Спасовденъ, въсѣднъ, трепетлика, Решнелъ, дивечъ, влъчева яма, люлка, Боже име.

Герданъ* (*guerdān. 1. impér. du v. pers. guerdāniden. Tourner, faire tourner. 2. Partic. en composit. Qui tourne ou fait tourner, convertit. guerden, s. p. 3. Cou, nuque*) *с. м.* ожерелье: Кой ще се нае наемнъ, Керима да превари? Керима има злат гердан, Гердана да ѿ отрѣже, Под гушка да ѿ цѣлуе? *Д.* 20, 9—13. Шетала ѿ тънка Неда От саран до бунари, Че загуби алтън-гердан. *ib.* 73, 1—3. (Златно гердан. *ib.* 51, 14). Дробенъ бисерь си нижи Дробенъ бисерь и флорини. Тамъ дека герданъ си ниже—*М.* 381.

Гердекъ* (*guerdek, s. t. 1. Lit nuptial*) *с. м.* брачное ложе: Посвѣршилъ сѣ Симонъ добаръ юнакъ, Си сѣ свѣрши и ми сѣ ожена. Яле, пиле три дни и три нокъ; Дошла коа, дошло лепо време, Да го кла’ѣтъ во бѣла гердека. *М.* 65.

Герекия *с. ж.* астребъ: Въ небо то стоѣхъ герекини, распластиле си крилето и недвижно стрѣлнале очи въ тревата. *Тб.* 18.

Геризъ* (*gürizgüiâh, s. p. compos. Lieu où l'on se réfugie, asile*) *с. м.* ретирада, клоака, стокъ: Холерическата утрова, както са види, са распространява изъ геризете или около тѣхъ. 3. 69. Геризете са промина и опитаха да ли работатъ или да ли течатъ добре. *ib.* 71. Кладенецътъ изъ когото е земена тая вода, както ми са чини, са намира твърде близо до нѣкой помийна яма, до нѣкой геризъ, или до нѣкой стари гробища. *ib.* 263. Въ гыризы-тъ, въ земници-тъ и заходы-тъ да си хвърля негасенъ варъ. *Л. Д.* 1872 *р.* 138.

Герлово или **Герилово** название околотка въ княжествъ Болгарскомъ, состоящаго изъ 30 слишкомъ селъ, между Ески-стамбуломъ, Османъ-пазаромъ и Котломъ, населенныхъ Болгарами, древле потуречившимися: Малко днесъ укръжѣе отъ 30 и выше турски села лѣжи между Прѣславъ (днесъ Ески-Стамболъ или Стамболукъ по турски), Османъ-Пазаръ и Котель. Жители му сѣ се Турцы, потурваны отъ старо время. Обаче языкъ говорять турски. Тѣи сѣ’ отличавать отъ правовѣрны Турцы трудолюбѣемъ, кое ся състой на орачъство, дърводѣліе, и овчарство. Помежду си жены имъ ся не крижтъ какъ прочіи турски